

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - NEHEMIAS´BOG

472 Nehemias 1

Herre, lad dit øre lytte til din tjeners bøn

Nehemias havde Jerusalem på sit hjerte, og da han hørte, hvor dårligt det stod til der, smertede det ham dybt. Han bragte sin sorg til Herren i bøn, idet hans udgangspunkt var Herrens pagt med Israel, og han erkendte, at det var Israels skyld, at Herren havde sendt dem i landflygtighed. Men nu bekender han sin synd på folkets vegne og beder om, at også løfterne om at blive samlet igen, hvis de omvender sig, må gå i opfyldelse. Måske var det under bøn, at den konkrete plan om selv at rejse til Jerusalem kom til ham. Før han bad kongen om noget, forberedte han vejen ved at bede til himlens Gud, ham der virkelig har magten.

HUSKEVERS: Salme 65:2-4

473 Nehemias 2

Himlens Gud vil lade det lykkes for os!

Nehemias havde oplevet bønnen i kongens velvillige behandling af hans ansøgning. Allerede før han kom til Jerusalem, havde han således mærket, at Guds gode hånd var over ham. Det kunne han fortælle jøderne i Jerusalem, da han foreslog dem at genopbygge byens mur, et arbejde, som de slet ikke havde tænkt på, som en mulighed. Forsmædelserne kunne overvindes, for en genrejst mur ville bevise et genrejst folk, der stod samlet under deres Guds beskyttelse. Fjenderne håned tanken, men Nehemias udtrykte også over for dem sin tillid til himlens Gud, ved hvem arbejdet ville lykkes. Blot Herren er med os i det, vi gør, vil det lykkes.

HUSKEVERS: Salme 90:17.

474 Nehemias 3

Ved siden af dem arbejdede ...

Murens istandsættelse var i sandhed et fælles foretagende. Side om side hele vejen rundt om Jerusalem tog jøderne fat på arbejdet. Hver gruppe arbejdere havde ansvar for et bestemt stykke mur, og de gjorde mest gavn ved at blive der og bygge i stedet for at løbe rundt og se, hvordan det gik andre steder. Nogle enkelte fulgte byggearbejdet under deres værdighed (5), mens andre var med, selv om arbejdet faldt helt uden for deres branche (præster og levitter, en salvehandler, guldsmede og kræmmere, og mange øverster og ledere); også "døtrene" var med (12). Nogle arbejdede tæt ved deres egne hjem, andre var kommet til fra andre byer. Det var muren, der forenede dem; den kan tale til os om vidnesbyrdet, at vi er ét folk, Guds folk, i verden, men ikke af verden.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 4:16.

475 Nehemias 4

Men vi bad til vor Gud og satte vagtposter imod dem

Fjendens vrede stiger, som arbejdet skrider frem. I 2:10 blev de forbitrede over, at Nehemias var kommet for at hjælpe israelitterne; i 2:19 spottede de, fordi jøderne havde besluttet at genrejse Jerusalems mur; nu bliver de vrede, når de ser arbejdet virkelig skrider frem (1). De har prøvet at gøre jøderne modløse ved offentligt at håne deres mur og påpege det umulige i at genrejse den; men forgæves, arbejdet fortsatte. Så bliver de *meget* vrede og vil angribe jøderne for at få standset byggearbejdet. Det gør det nødvendigt for jøderne hele tiden at være parate til at kæmpe. Men foruden at sætte vagt, bad de til Gud, og derfor lykkedes det ikke fjenden at få standset arbejdet. "Våg og bed" var Jesu ord til disciplene i Getsemane Have (Mark. 14:38).

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 5:8.

476 Nehemias 5

Burde I ikke vandre i frygt for vor Gud?

Stakkels Nehemias! Som om det ikke var nok med fjenderne udefra, viser det sig, at der er alvorlige problemer indadtil. De rige undertrykker de fattige, så de må sælge deres børn for at klare sig. At drive åger over for en anden israelit var forbudt ifølge Mose lov (2 Mos 22:24). Nehemias griber ind og får de rige til at indse, at de må hjælpe deres fattige landsmænd. Netop når de er omgivet af fjender, må de stå solidarisk sammen. Hans eget eksempel, hvor han ikke kræver statholderens rettigheder, fordi folket har byrder nok, er sikkert med til at få de rige til at adlyde ham.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 2:11-12

477 Nehemias 6

Det var vor Guds vilje, at dette arbejde var udført

Fjenderne førte nu en nervekrig mod Nehemias, men han så igennem deres planer og undgik enhver fælde, de beredte ham. Han ville ikke lade noget som helst hindre ham i arbejdet, og det var hans styrke. Han var også i bøn til himlens Gud hele tiden - det viser det umiddelbare udbrud; "Men styrk du nu mine hænder!" Derfor blev han bevaret fra nervøsitet og uro, selv om nogle i Juda var venner med fjenderne. Efter 52 dage stod muren færdig den 25 elul, en stor dag for Nehemias og et stort nederlag for hans modstandere. De måtte indse, at Israels Gud var med jøderne, og mod ham magtede de intet.

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:31

478 Nehemias 7

En mere pålidelig og gudfrygtig mand end de fleste

Nu muren var færdig, måtte byen have en forsvarlig vagt. Muren alene var ingen beskyttelse; den måtte bemandedes, og portene skulle vogtes. Byens sikkerhed beroede alligevel på de folk, der holdt vagt. Borgkommandanten Hanani var "en mere pålidelig og gudfrygtig mand end de fleste", derfor betroede Nehemias ham et nøgleansvar for Jerusalems sikkerhed. Disse pålidelige mænd synes at være en mangelvare også i Ny Testamente. Paulus sagde noget lignende om Timotheus. Folket i Jerusalem holdt vagt "hver ud for sit hus"; er vi pålidelige vogtere imod fjenden, med menighedens bedste på sinde, lige netop hvor vi er. Det er ikke nødvendigt at rejse til missionsmarken for at være med. Kan Herren regne med os?

HUSKEVERS: Filipperbrevet 2:20-22

479 Nehemias 8

Denne dag er hellig for Herren jeres Gud

Muren og vagten omkring byen var nytteløs, om ikke folket holdt Herrens lov. Derfor læser Ezra den op for hele forsamlingen, og levitterne forklarer den stykke for stykke. Folket græder, for de har ikke holdt denne lov, men de får besked på ikke at græde, men at feste, for dagen er hellig for Herren. De fejrer så en glædesfest, fordi de har hørt og forstået loven. Nogle dage senere fejrer de løvhytte-festen (en takkefest for høsten, 15 - 2 dag i 7. måned), fordi de hører om den fra lovbogen. Under denne fest får de stadig mere læst op af Herrens lov. Det er en misforståelse, at en helligdag skal være sørgelig eller kedsommelig, tværtimod er en helligdag anledning til glæde og fest, men med Herren i centrum.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 15:11

480 Nehemias 9:1-15

Du holdt dit løfte, for du er retfærdig

I sidste kapitel måtte folket ikke græde, men holde fest. Der er dog en tid til at sørge, ikke mindst over sig selv, og nu kommer bods-dagen. Når Ezra leder den offentlige syndsbeholdelse, begynder han med at ophøje Gud Herren. Først er han himlens og jordens Skaber. Dernæst udvalgte han Abraham og sluttede pagt med ham. Han udfriede Israels børn af Egypten, drog omsorg for dem i ørkenen og gav dem loven. Med opremsningen af Herrens trofasthed og retfærdighed trådte Israels synder, der nævnes i de følgende vers, des tydeligere frem. Hvis vi vil se sandt på os selv, må det være i lyset af Guds ord og hans trofasthed, ikke i sammenligning med andre.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 10:18.

481 Nehemias 9

Men du er tilgivelsens Gud, nådig og barmhjertig

Ezra mindes Israels selvrådighed og ulydighed allerede fra ørkenvandringens tid, og han fortsætter beskrivelsen af Herrens trofasthed trods alt. "Du svigtede dem ikke ... du gav dem ... du gav dem ...". De fik landet i eje og "svælgede i dine rige, gode gaver", men de gjorde oprør mod *ham*, som de skyldte al deres lykke. Historien gentager sig: Herren straffer, folket råber til ham, han hjælper dem, og de vender sig fra ham igen. Ezras bøn til Herren henvender sig derfor alene til Herrens barmhjertighed, der er Israels eneste håb. Hvor uforskyldt er ikke Herrens godhed også mod os!

HUSKEVERS: Salme 103:3-4

482 Nehemias 10

Vi vil ikke svigte vor Guds hus

Folket indgik frivilligt pagten til at holde loven, men var så bundet af den. De lovede at holde sig adskilt fra hedningerne, at holde sabbatsdagen, at betale for ofrene, underholde levitterne og i det hele taget bringe de bidrag, som var bestemt i loven for understøttelse af hele den gudstjenestlige ordning knyttet til templet; kort sagt at de bandt sig til at holde alle Herrens befalinger og love. Under den nye pagt skal vi ikke på denne måde være bundet af en lov, men hvis vi skal leve et rigt kristenliv, kan vi ikke undgå forpligtelser. Har vi fået alt frit af nåde, er vi bundet af kærlighedens lov, der stiller større "krav" end Mose lov. Det er frivilligt, om vi underkaster os den; men hvem, der har oplevet Guds nåde, kan andet end af kærlighed til vor Gud og Frelser bøje sig under hans fuldkomne vilje?

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:25

483 Nehemias 11

Folket priste alle, der frivilligt bosatte sig i Jerusalem

Det var åbenbart ikke attraktivt at bosætte sig i Jerusalem på daværende tidspunkt. Hvem der skulle gøre det, blev dels bestemt ved lodkastning, og dels var der nogle, der tilbød det frivilligt. Overhovederne boede der, fordi de havde størst ansvar for folket. Hvem tager de "udsatte poster" i menigheden? Der skal også være nogle til at varetage de mindre attraktive tjenester, om den skal fungere. Jesus gav sine disciple et eksempel til efterfølgelse, da han vaskede deres fødder (Joh. 13:14-15). Er vi ansvarsbevidste nok til at gøre det, der er til bedste for menigheden, uden hensyn til, om vi har lyst til det?

HUSKEVERS: Filipperbrevet 2:3-4

484 Nehemias 12

Gud havde givet dem stor glæde

Først får vi navnene på præsternes overhoveder på Jeshuas tid (7). Årene går, Juda er stadig under fremmed herredømme, men præsternes slægter fortsætter, og vi får nye navne på overhovederne på Jeshuas søns Jojakims tid (12-26) - de er samtidige med Nehemias og Ezra. Gud overvåger sit folk, også i disse trange tider. Da den store dag kommer, hvor Jerusalems mur skal indvies, er der to takkekor, der går oppe på muren i modsatte retninger med hver sin halvdel af folket bag sig. Ezra er med det ene, og Nehemias med det andet. Arbejdet har været hårdt, fjenderne har forsøgt at standse det, først med hån og spot, senere med magt, men nu er muren færdig. Folkets glæde er sikkert i forhold til deres møje - den er stor!

HUSKEVERS: Salme 90:17.

485 Nehemias 13

Vis mig barmhjertighed i din store godhed!

Dette kapitel afslører, hvor nemt folket faldt fra hengivenhed for Guds hus, når Nehemias var borte. Selv blandt præsterne var der nogle, der favoriserede fjenderne, så ammonitten Tobija var installeret i et af templets kamre! Levitterne fik ikke deres foreskrevne underhold, og derfor forsømte de deres pligter i templet for at dyrke deres marker. Nehemias greb kraftigt ind, da han vendte tilbage. Han sørgede for, at tjenesten ved Guds hus blev bragt i orden, og at sabbattens helligholdelse blev genindført. Han beder Gud om at huske dette og regne ham det til gode; men samtidig ønsker han ikke et forhold til Gud baseret på sine gerninger; han erkender sit behov for Guds barmhjertighed og godhed (miskundhed).

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:8-9.